

825 Jak červánky ohlašují ráno

transpozice 1

1. Jak čer - ván - ky o - hla - šu - jí rá - no, než o - zá - ří slun - ce

bo - ží svět, zro - ze - ná jsi li - du, sva - tá An - no, a - by směl den

spá - sy u - vi - dět. Nad ná - mi se na - kloň, stro - me

pal - mo - vý, po - žeh - na - ná mat - ko Mat - ky Kris - to - vy.

2. Po řadu let vzývala jsi Pána,
by život tvůj plodem požehnal.
V pravý čas ti jeho milost dána:
zrodit Růži, z níž se zrodí Král.
Důvěřovat v Pána kéž jsme hotovi,
to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří,
se moudrou tvou rukou dala vést,
i nám pokoj tvého srdce září
do bludiště našich lidských cest.
Ochraň naše děti, naše domovy,
oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží,
jež ve strastech nám jsi posilou,
v tobě staří, opuštění, choří
mají mocnou přítelkyni svou.
Až den smrti přijde z vůle Otcovy,
veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

2. Po řa - du let vzý - va - la jsi Pá - na, by ži - vot tvůj plodem

po - žeh - nal. V pravý čas ti je - ho mi - lost dá - na: zro - dit Rů - ži,

z níž se zro - dí Král. Dů - vě - řo - vat v Pá - na kéž jsme

ho - to - vi, to nám vypros, mat - ko Mat - ky Kris - to - vy.

3. Jak Ma - ri - a, slun-ce tvé-ho stá - ří, se mou-drou tvou ru-kou

da - la vést, i nám po-koj tvé-ho srd-ce zá - ří do blu-diš-tě

na - šich lid - ských cest. O-chraň na - še dě - ti, na - še

do - mo - vy, o - sla - ve - ná mat - ko Mat-ky Kris - to - vy.

4. Ty las - ka - vá služeb-ni-ce Bo - ží, jež ve stras-tech nám jsi

po - si - lou, v to-bě sta-ří, o-puš-tě-ní, cho - ří ma-jí mocnou

pří - tel - ky - ni svou. Až den smr-ti při - jde z vů-le

Ot - co - vy, veď nás k Bohu, mat - ko Matky Kris - to - vy.